

der destrueres, med forskellige Priser for de forskellige Klasser. Derimod troede *Fibiger* (K. F.) ikke, at Loven vilde faa videre Betydning med Hensyn til at hæve Kreaturprisen, naar Slagteafgiften ikke blev ledsaget af Minimalpriser. I Stedet for Afgiften pr. Stykke Kvæg burde man ogsaa fastsætte en Afgift pr. kg Kød, fra 10 til 40 Ø. efter Kvægets Kvalitet. Ved Lovens Gennemførelse burde Ministeren søge Samarbejde med det af Mejerier, Slagterier og Landbrugernes Sammenslutning nedsatte Erhvervsudvalg og ikke støtte sig til Landbrugsraadet. I Forbindelse hermed anbefalede Taleren at begrænse Lovens Gyldighedstid til 1. Maj, da de nævnte Organisationer til den Tid vilde være rede til at tage Sagen i deres Haand. — Retsforbundets Ordfører (*Hans Hansen [Rørby]*) hævdede, at en Fordyrelse af Kødet vilde blive fulgt af en mindre Afsætning og Fordelen for Producenterne ved en Prisforhøjelse derfor udeblive. Ud fra sin principielle Indstilling vilde Partiet værne Befolkningens Ret til at faa Varerne til Markedspris, og det eneste, man kunde gaa ind for, var at søge at opnaa fri Bytning af Varer med Udlandet. — *Aksel Larsen*, som talte paa Kommunisternes Vegne, ansaa det for absolut sikkert, at Kødpriserne vilde blive forhøjet til Byrde for Forbrugerne, særlig Arbejderne. Men derved vilde Landbrugerne ikke blive hjulpet. »Det eneste, som virkelig kunde hjælpe det arbejdende Landbrug, var, hvis man angreb Finanskapitalen her i Landet.« — Af de øvrige Talere ved 1. Behandling betegnede *Brorsen* (V.) Forslaget som »et af de svage Led« i det store Kriseforlig, og han udtalte Haabet om, at Ministeren og Regeringspartierne vilde laane Øre til en Forhøjelse af Slagteafgiften. *Holstein* (V.) henstillede bl. a., at Ministeriet ved de administrative Dispositioner til Udligningen vilde tage et rimeligt Hensyn til de særlige sønderjydske og vestjydske Forhold, hvad Ministeren erklærede sig meget villig til.

Et *Flertal* indenfor Folketingets Udvalg (Socialdemokrater, Venstre og Radikale Venstre) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med en enkelt Ændring, der gik ud paa at begrænse Lovens Gyldighedstid til *Udgangen af April 1933*, medens Regeringen havde foreslaaet, at Loven skulde gælde Aaret ud. Til denne Ændring knyttede *Duborg* ved 2. Behandling den Bemærkning, at der i den stedfundne Begrænsning efter Venstres Opfattelse laa den Forudsætning, at der inden Lovens Ophør blev gennemført en anden Kødlov, som i højere Grad kunde løse den Opgave, der oprindeligt var tiltænkt denne Lov, ligesom det var Venstres Forudsætning for Lovens Vedtagelse, at de bedre Kvaliteter af Dyr i den kommende Tid blev afregnet med en væsentlig højere Pris end 18 Ø. pr. kg slagtet Vægt.